

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1979 m.

spalio

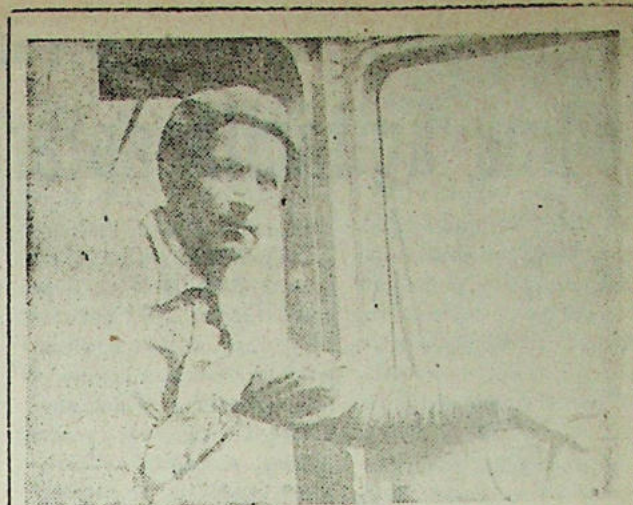
23 d.

Antradienis

Nr. 123(4013)

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

M. Melnikaitis kolūktu mechanizatorius Vladas Kazakevičius jau eilę metų dirba kaulių fermoje: išveža sruutas, atlieka san-techninius darbus. Sūno metu ūkyje yra gautas galingas T-150K traktorius su specialia cisterna, kuria Vladas iš kaulių fermos sruutas gabena į laukus ir ten jas išlaisto.

Darbuotojo metu Vladas Kazakevičius pastoriauja laukuose, rodo gražų pavyzdį kitiems.

Toks yra Vladas Kazakevičius, Tirkio mechanizatoriaus, atsidavusio darbui, gimtojo kolūktu, reikalingas, pavyzdys.

Vyt. Bagdono nuotr.

SOCIALISTINIO LENKTUVIAVIMO BARUOSE

Dirba iš širdies

Graziomis darbo pergalemis savo darbą grindžia daugelis „Spartako“ fabriko darbininkų. Jų nuostabių darbų dėka trečiojo šio metų ketvirčio produkcijos realizacijos planas įvykdytas 102,9 proc., bendrosios produkcijos — 103,5 proc., veltinio — 106,1 proc., regeneruotos vilnos gamybos planas viršytas 25 proc. Pagal planą praėjusiame ketvirtyje fabriko darbuotojai turėjo pagaminti 63 proc. pirmos rūšies produkcijos, o pagamino 64,2 proc. Fabrike pakilo ir darbo našumas. Jeigu palygintume su praėjusių metų tuo pačiu laikotarpiu, jis nuo metų pradžios išaugo 8,9 pro.

Atsakingai ir stropiai savo pareigas praėjusiame ketvir-

tyje atliko nemažai darbininkų. Tai techninio veltinio vėlėjas V. Makuška, karšimo mašinos operatorė B. Makuškenė — jie ketvirčio išdirbio normą įvykdė 170—154 proc. Sąžiningai dirbo ir veltinių šlifautoja N. Medžiulienė bei pagrindų sutankintoja J. Velenienė, savo gamybinę užduotį viršijusios 35—36 proc. Fabrike yra net 10 žmonių, jau įvykdžiusių šio penkmečio užduotį. Tai veltinių formuotoja A. Latutjevė, veltinių šlifautoja Z. Navašinskienė, techninio veltinio vėlėjas VI. Slaitas, karšimo mašinos operatorė N. Cepokienė. 60 darbininkų įvykdė keturių penkmečio metų gamybinę užduotį.

B. Romaltė

Kaip sekasi Kavarsko prekybininkams

Bemaž už puspenkto milijono rublių per devynis šiuo metų mėnesius prekių realizavo Kavarsko prekybininkai. Lyginant su praėjusių metų tuo pačiu laikotarpiu, prekių apyvarta išaugo visais 300 tūkstančių rublių, o šiuo metų trijų ketvirčių planas viršytas 73 tūkstančiais rublių. Iškalbingi skaičiai byloja apie darnų, atsidavusį prekybės darbą, kurį vykdo Kavarsko prekybininkai.

— Kaip ir dera, putkaus darbo pavyzdį rodo komunistinio darbo brigados. Antai komunistės Danguolės Sudelienės vadovaujamas miesto dvidešimt penktos maisto produktų parduotuvės kolektyvas nuo metų pradžios jau pardavė prekių daugiau nei už 600 tūkstančių rublių. Savo socialistinius įsipareigojimus gerokai viršijo ir kavarskiečių prekybininkų pirminės partinės organizacijos sekretorės Valentinos Sakalienės vadovaujama pramoninių prekių parduotuvės trikotažo audinių skyriaus komunistinio darbo brigada. — pastebėjo Kavarsko vartotojų kooperatyvo pirmininko pavaduotojas Stasys Stasiūnas.

Gražių rezultatų pasiekė ir kooperatyvo kaimo prekybininkai. Darbo veteranė, Zave-

siškio parduotuvės vedėja J. J. Pajarskienė devynių mėnesių prekių realizacijos užduotį įvykdė 105 procentais. „Gintaro“ parduotuvėje prekiaujanti Danutė Banelienė — 104 procentais. Gražūs poslinkiai matyti ir kitų kaimo prekybos darbuotojų veikloje.

Staskūniškio, Jakšiškio tarybinių ūkių „Atžalyno“ „Gintaro“, Kurklių „Nevėžio“ bei kitų aplinkinių kolūkių žemdirbius šiandien aptarnauja Kavarsko kooperatininkai. Partija ir vyriausybė prekybininkus ragina kaimo pirkėjų interesams skirti didesnę dėmesį. Ka šlame bare jie nuveikė pastaruoju metu?

— Kurklių pramoninių prekių parduotuvėje šiemet įdiegė pažangų savitarnos metodą, naujai atremontuotas Ežerėnų bei Naujasodžio parduotuvių patalpos. Dešimtyje kaimo parduotuvių, apart kasdieninės paklausos prekių, šiandien žemdirbiams gali užsisakyti visą eilę pramoninių, buitinį tarnaujančių prekių, kaip skalimo mašinas, šaldytuvus, motociklus, kai kuriuos baldus ir pan. Kiek leis galimybės ir prekybinių sąlygų plėtos, panašiai tirsiame pirkėjų paklausa ir kitose kaimo parduotuvėse. — kalbėjo Kavarsko vartotojų

kooperatyvo pirmininkas Pranas Rugienis.

Jis pastebėjo, jog geresnis kaimo dirbančiųjų poreikių tenkinimas tam tikra dalimi priklauso ir nuo dalykiškos ūkių, kurių teritorijoje yra prekybiniai taškai, vadovų paramos, jų rūpesčio. Kaip žinia, dėl transporto stokos prekybininkams neretai iškyla sunkumų ritmingai išvežiant po kaimus prekes. Suprasdami tai, visada į pagalbą atskuba atžalyniečiai, neabejingai žiūri staskūniškiai. Bet jeigu kada bėdos verčiami prekybininkai paprašo paramos „Nevėžio“ kolūktu vadovu, išgirsta tradicinį atsaką „tai mums nepriklauso“. Aišku, kad nepriklauso, bet negi vadovams nei kiek nerūpi, jog vietos parduotuvėse niekada nestokotų pirmo būtinumo prekių, jog turtingesnės būtų jų lentynos, jog sunkiai per dieną dirbusiam žemdirbiui kitą kartą nereikėtų kelti kilometrų skubintis į kaimyninę parduotuvę?

Beveik už šešis milijonus rublių šiemet dirbantiesiems prekių realizavo Kavarsko vartotojų kooperatyvo prekybos darbuotojai. Planinę užduotį darnus prekybininkų kolektyvas tikisi įvykdyti iki gruodžio mėnesio vidurio.

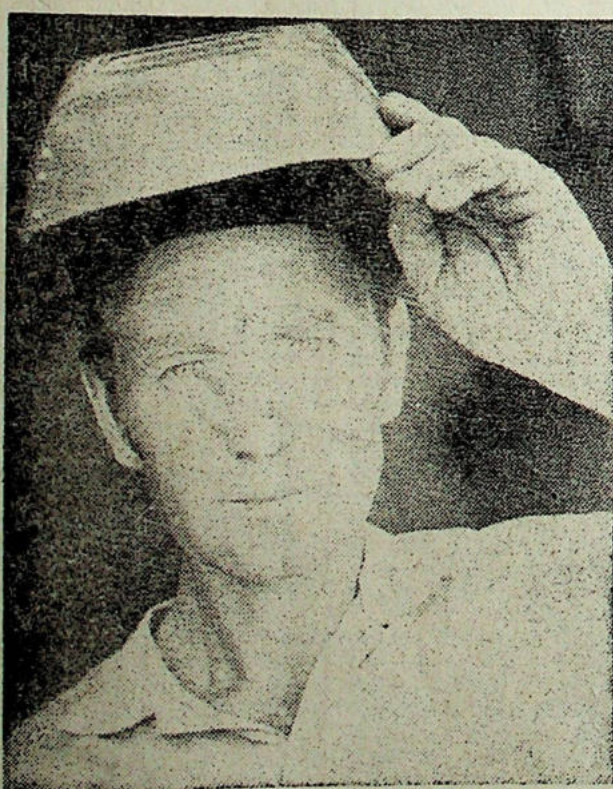
V. Limaltė

Su jaunatviška energija

Mes, būsimieji inžinieriai, atvykome iš respublikos sostinės padėti Staskūniškio tarybinio ūkio žemdirbiams sudoroti rudens gėrybes. Ši mėnesį orai mums palankūs, tad mūsų PCS-9/14 grupės studentai išdirbio normas kasdien įvykdo po 150—160 procentų.

Tarybinio ūkio administraciją rūpina, kad mes turiningai praleistume laisvalaikį. Buvome išvykę į ekskursiją aplankyti įžymių rajono literatūrinių vietovių ir revoliucinės praeities paminklų.

V. Bulnovskis
Vilniaus inžinerinio statybos instituto studentas

Julius Būga ne kartą pripažintas geriausiu suvartintoju Anykščių statybinių medžiagų kombinate. Patirtis, įgūdžiai, sukaupti per dvidešimt penkerius darbo metus Rubikių ceche, praverčia šalinant sudėtingų įrengimų gedimus. Kai reikalingos jo darbščios rankos, sumanumas, Julius nesibrangina padirbėti ir laisvalaikio.

Cecho veteranų geru žodžiu mint administracija, darbo draugai, už nuostabią triušą Julijui ne kartą įteikti Garbės raštai, pareikštos padėkos.

J. Junevičiaus nuotr.

Paskaitos pasaulėžiūros klausimais

Praėjusią savaitę Anykščių rajone viešėjo „Zinijos“ draugijos lektorius, filosofijos mokslų kandidatas, Vilniaus Valtstybinio pedagoginio Instituto docentas R. Skalskis. Svečias iš sostinės lankėsi Troškūnų kaimo profesinėje techninėje mokykloje, Anykščių ryšių mazge. Buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato, centrinėje svieslo gamykloje ir kitose rajono įmonėse bei mokyklose. Labai susidomėję, anykštėnai išklausė šio lektoriaus paskaitas tema „Religija ir dabartis“.

R. Skalskis taip pat atsilankė į rajono ateistų mokyklos pirmąjį užsiėmimą, kuriame padarė pranešimą „Siuolaikinis Vatikanas, jo socialinė ir politinė orientacija“.

D. Butkus

Rinktinės bulvės

Apžūra „Perspektyvios bulvių veislės — gamybai“ vyksta TSRS liaudies ūkio pasiekimų parodos „Bulvių ir daržovių“ paviljone.

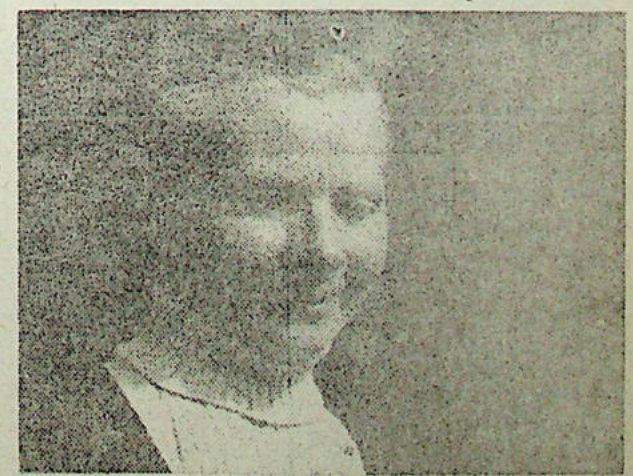
Naujosios bulvių veislės ir hibridai duoda didelius derlius, skanios, tinkamos ilgai laikymui. Antai veislė Gatčinskij Leningrado srities Gatčino rajono tarybiname ūkyje „Plamja“, kur ji buvo išvesta, dera po 230 centnerių iš hektaro 300 hektarų plote. Lvovo žemės ūkio instituto specialistų išvesta veislė Priekarpatskij-96 atseikėja iš hektaro iki 440 centnerių bulvių. Derlingumu ir kilmės savybėmis ji nenusileidžia veislei Hibridnyj-14.

(TASS-ELTAJ)

Nina Jupatova — ilgametė, viena geriausių „Gimtosios žemės“ kolūktu melžėjų. Lalėty fermoje priziūrėdama 33 karves, iš kiekvienos per devynis šiuo metų mėnesius primelžė po 3112 kg aukštos kokybės pieno.

Neatsitiktinai Nina Jupatova ūkio socialistinio lenktyniavimo nugalėtojų gretose.

J. Junevičiaus nuotr.

LTSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo

ISAKAS

DĖL LIETUVOS TSR NUSIPELNUSIO INŽINIERIAUS
GARBĖS VARDŲ SUTEIKIMO J. MAKSTELEI

Už nuopelnus plėtojant maisto pramonę ir aktyvią visuomeninę veiklą suteikti Anykščių vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ direktoriui Jonui Makstelei Lietuvos TSR nusipelnusio inžinieriaus vardą.

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo pirmininkas A. BARKAUSKAS
Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo sekretorius S. NAUJALIS

Vilnius, 1979 m. spalio 19 d.

Žodinė agitacija aptarnavimo ir statybos kolektyvuose

TSKP CK nutarime „Dėl tolesnio ideologinio, politinio auklėjamojo darbo gerinimo“ pirminėms partinėms organizacijoms yra nurodyta stiprinti agitacijos dalykiškumą ir konkretumą, jos ryšius su gyvenimu. Būtinio gyventojų aptarnavimo, prekybos, statybos, melioracijos darbuotojai sprendžia labai atsakingus liaudies ūkio vystymo, darbo žmonių gerovės kėlimo uždavinius, tad komunistinis jų auklėjimas yra labai svarbus. Tačiau gerai organizuoti šiuose kolektyvuose žodinę propagandą nėra lengva, nes daugelis žmonių dirba smulkiuose padalinuose, išblaškytuose po plačią teritoriją. Todėl, nors kai kas čia jau padaryta tobulinant žodinę agitaciją, daugelyje kolektyvų politinformatorių grupės ir agitkolektyvai dirba silpnai, jų veikla neatitinka dabarties reikalavimų.

Neretai taip atsitinka dėl elementarių klaidų agitacinio darbo organizavimo procese. Pirmiausia todėl, kad pirmųjų partinių organizacijų sekretoriai, kiti to darbo organizatoriai yra menkai susipažinę su metodika, kaip tvarkyti agitaciją plataus visuomenės informavimo sąlygomis, neturi gero agitacinio aktyvo, prastai ji informuoja, moko, nukreipia. Tačiau dažnai neigiamai atsiliepia agitacijos veiksmingumui nepakankamas atsižvelgimas į specifines tų kolektyvų darbo sąlygas.

Prekybos, melioracijos, statybos, būtinio gyventojų aptarnavimo kolektyvuose labai

svarbu turėti pakankamą skaičių žodinės agitacijos aktyvistų. Štai Lazdijų rajone veikia 126 vartotojų kooperacijos parduotuvės ir visuomeninio maitinimo įmonės, o prie pirminės partinės organizacijos sudaryta penkių žmonių politinformatorių grupė. Aišku, ji nepajėgi dirbti plataus agitacinio darbo.

Suprantama, reikia ne tik plėsti agitacinį aktyvą, bet ir gerinti jo kokybę. Sudėję pusę, o kur tai galima ir didesnę pusę visų politinformatorių bei agitatorių turėtų sudaryti komunistai — pagrindinis branduolys. Deja, Lazdijų MSV iš 15 politinformatorių komunistų tėra tik trys, o iš 21 agitatoriaus — tik penki. Reikia plačiau įtraukti į šį darbą naujus žmones, nuosekliai, kantriai su jais dirbti. Gyvenimas moko, kad geras aktyvistas susiformuoja ne per vienerius metus.

Daugelyje aptariamo profilų kolektyvų būtina keisti agitacinio darbo organizavimo praktiką. Dominintis politinformatorių ir agitatorių darbu Zarasų MSV, Lazdijų rajono kooperatyve, Kapsuko būtinio gyventojų aptarnavimo kombinate, pasirodė, kad politinis žodis šiuose kolektyvuose nepasiekia visų dirbančiųjų. Pagal nuosekliai tematiką kartą arba du kartus per mėnesį įvairių pasitarimų, susirinkimų metu rengiamos politinformacijos nedaro laukiamo poveikio. Reikalo nepataiso ir tie atvejai, kai atskiruose darbo ob-

jektuose, padalinuose yra „savi“ politinformatoriai, kurie laikas nuo laiko pasisako vienu ar kitu klausimu.

Politinformatorių grupės paprastai sudaromos prie partinių komitetų, biurų, jų darbas yra centralizuotas. Pagal grafiką, sudarytą vienam mėnesiui, pokalbiai turi vykti kartą per savaitę pastoviose žmonių grupėse, dirbančiose įvairiuose objektuose, padalinuose, aptarnavimo punktuose, parduotuvėse. Per mėnesį su ta pačia žmonių grupe, t. y. auditorija, turi susitikti visų keturių informavimo krypčių politinformatoriai. Taigi šiuo atveju labai svarbu apgalvoti parinkti auditorijas. Reikia realiai pasverti, kokios galimybės politinformatoriui nuvykti į tą ar kitą objektą, padalinį, aptarnavimo punktą, parduotuvę. Pavyzdžiui, Lazdijų rajono kooperatyvo partinei organizacijai, netgi pagausinus politinformatorių grupę, matyt, tikslinga bus grafike ap-

rėpti ne absoliučiai visus, o tik stambesnius padalinius. Tuo tarpu ten, kur negali pasiekti politinformatoriaus žodis, pokalbius turės rengti vietoje dirbantys agitatoriai pagal analogiškus grafikus, bet siauresne tematika. Taip organizuotas politinformatorių ir agitatorių darbas aiškiai nubrėžia jų veiklos ribas.

Beje, šios ribos kai kur neišklaidytos. Pirmiausia, politinformatorių veikla yra labiau sukoncentruota, o agitatorių — išsklaidyta. Tie agitatoriai, kurie nepakeičia politinformatorių, t. y. nerengia grupinių pokalbių, turi dirbti individualų darbą su atskirais žmonėmis, šeimomis pagal savitą programą ir metodiką. Jiems pavedimus ilgesniam ar trumpesniam laikui duoda partinis komitetas, biuras. Pavedimas — ne paprasta užduotis, o konkretūs, aiškiai suformuluoti tikslai. Tokia praktika turi pašalinti iš agitatorių veiklos dar

esantį formalizmą, sukonkreinti jų darbą.

Būtinio gyventojų aptarnavimo kombinate, tarpkolūkinės statybos organizacijose nelengva organizuoti agitacinį darbą ir todėl, kad čia mažai dirba aukštąjį mokslą baigusieji žmonės. Tuo atveju sunku sudaryti stiprias politinformatorių grupes ir agitkolektyvus. Partijos miestų, rajonų komitetai turėtų sistemingai siųsti į šiuos kolektyvus „Zinijos“ draugijos lektorius, partijos komitetų pranešėjus, dažniau rengti vadovaujančių darbuotojų susitikimus su tų kolektyvų nariais.

Agitacinis darbas būtinio gyventojų aptarnavimo, prekybos, melioracijos, statybos kolektyvuose yra labai svarbus, ir jam reikia skirti nuolatinių dėmesį.

A. Pirockinas
Lietuvos KP CK
propagandos ir agitacijos skyriaus sektoriaus vedėjas
(ELTA)

Gera pradžia

Gera pradėjo mokslo metus Anykščių būtinio gyventojų aptarnavimo kombinato pagrindų mokyklos klausytojai. Siemet jie studijuoja kursą „Mokslas, perlvarkantis pasaulį“. Pirmąjį pranešimą tema „Leninizmas — mūsų epochos revoliucinė vėliava“ padarė propagandistė Z. Barkauskienė.

Tema buvo dėstoma nuosekliai, vaizdingai, remiantis marksizmo-leninizmo klasikų veikalais.

Šį pranešimą susidomėję iš klausė ne tik partinio švietimo, bet ir to paties kombinato ekonominės mokyklos bei komjaunimo ratelio klausytojai, gausiai atsilankę į pirmąjį užsiėmimą. Sekančiam užsiėmimui klausytojai ruošia savarankiškų darbų užduotis.

D. Bartkus

UŽ NAŠŲ DARBĄ, TURININGĄ POILSĮ

Siemet „Lenino keliu“ kolūkių žemdirbiai atšventė savo ūkio susikūrimo trisdešimtmetį. Per šį laikotarpį iš pagrindų pasikeitė Vajžganto tėviškės kaimai ir juose gyvenantys žmonės. „Lenino keliu“ kolūkis — vienas ekonomiškai stipriausių rajone.

Apie visus šiuos pasiekimus, taip pat ir apie ateities perspektyvas bei neišspręstas gamybos didinimo, buities sąlygų gerinimo problemas buvo kalbama šio kolūkio profsąjunginės organizacijos ataskaitinėje konferencijoje. Ši organizacija dabar vienija visus kolūkio žmones, kurių ūkio šakoje jie besidarbuotų. Todėl profsąjungos komiteto pirmininko S. Korablukovo ataskaitiniame pranešime bei delegatų pasisakymuose buvo analizuojama, kaip įvairiuose kolūkio padalinuose buvo organizuotas socialistinis lenktyniavimas, racionalizatorių sąjūdis, kaip profsąjunginės organizacijos aktyvas rūpinosi žemdirbių darbo ir buities sąlygų gerinimu, sportinių bei kultūrinių renginių organizavimu.

Lemiamas vaidmuo, gausinant pasėlius ir tuo sudarant pamatą gyvulininkystės produktų gamybai plėsti, šiandien kolūkyje tenka mechanizatoriams. Kolūkio profsąjungos komitetas kartu su valdyba dėjo pastangas, kad sumaniami būtų organizuoti mechanizatorių socialistinis lenktyniavimas, kad kruopščiausiai prižiūrintys techniką, pirmaujančius dirvų ruošimo bei derliaus dorijimo darbuose vyrai su laukty pelnyto moralinio bei materialinio paskatinimo.

Anot pranešėjo, siemet ypač pasižymėjo pjūties ir pašarų ruošimo baruose kombainininkai Algis Baronas, Rimas Kanisaukas, Jonas Tumas, mechanizatoriai Albinas Skrebė, Jonas Belausis, Bronius Kovas, Jonas Barogas ir eilė

kitų. Pastaruoju metu sustiprinta kolūkio inžinerinė tarnyba, todėl pagerėjo technikos priežiūra, mechanizatoriams rečiau tenka stabdyti laukuose dėl gedimų. Teigiamai užsirekomendavo, kaip sumanūs technikos žinovai, automechanikas Rimantas Jodenis, meistras reguliuotojas Bronius Čechys, stacionariųjų įrengimų inžinierius Romas Slavenskas, inžinierius elektrikas Pranas Maišelis.

Mechanizatorių ir laukininkų pastangomis, nepaisant

deramai vertinant kolektyvų pasiekimus darbo našumo kėlimo, naujos technikos įdiegimo srityje, ryžtingiau dalyvauti judėjime už komunistinę pažūrą į darbą.

Konferencijoje buvo kalbama ir apie tai, jog darnų darbų ritmą kolūkyje dar neretai sutrikdo pasireiškę drausmės pažeidimai. Pagrindinė šios negerovės priežastis — kai kurių kolūkiečių polinkis piktnaudžiauti alkoholiniais gėrimais. Kolūkio valdyba ir profsąjungos komitetas griežtai kovoja su

mausiais metais kolūkio 16 šomis pastatytą 16 Alytaus eksperimentinio kombinato pagamintų gyvenamųjų namų. Kolūkio valdyba nešykštė lėšų kultūrinės ir sportinės paskirties inventorijai įsigyti. Nemaža lėšų šiems tikslams skiria ir profsąjungos komitetas, nors, kaip pažymėjo konferencijoje A. Preibys, ne visada šias lėšas pavyksta panaudoti pagal paskirtį dėl ribotų limitų. Tačiau pastaraisiais metais kultūrinis gyvenimas, ypač meno saviavilija, kolūkyje kiek pribleso todėl, kad nėra kvalifikuoto meno vadovo. Galbūt, problema ateityje būtų išspręsta, jei kolūkio valdyba pasiųstų mokyti į kultūros technikumą vaikina ar merginą ir mokytų jiems stipendiją. Belgai nedera pamiršti to, kad iš Vajžganto tėviškės išvyko į miestus daug jaunimo, ir iš čia kilę žmonės šiandien sėkmingai dirba įvairiose respublikos miestų įmonėse bei kultūros įstaigose. Galbūt, atsižvelgiant į daugelio konferencijoje kalbėjusių delegatų pageidavimus, šiandien ir miestams kažkurio mastu galėtų grąžinti skola kaimui, būtent, rajono kultūros skyrius įsitenėtų pasiūsti į kolūkį kvalifikuotą kultūros darbuotoją.

Konferencijoje kalbėjo delegatai Jonas Stukas, Juozas Skadas siūlė profsąjungos komitetui ir komisijoms ateityje dar ryžtingiau rūpintis kultūrinių, sportinių renginių organizavimu, siekiant, kad kolūkiečiai turiningai ir prasmingai praleistų laisvalaikį.

Slovingais darbo žygiais išgarsino „Lenino keliu“ kolūkį senieji darbo veteranai. Ataskaitinėje profsąjungos konferencijoje buvo įaučiama šių žmonių susirūpinimas, kad laukuose ir fermose išsinešantys ir užtarnautą poilsį kolūkiečius pakeistų tokią pat pareiginga, kvalifikuota jaunoji pamaina, kad darbo ir buities sąlygos šiai pamainai nuolat gerėtų.

D. Binkys
„K. d.“ koresp.

Kauno „Garbės ženklų“ F. Dzeržinskio staklių gamyklos kolektyvas siemet pagamino tikslųjų mašinų daugiau kaip už 21 milijoną rublių. Sep-

tyni įmonės gaminiai žymi kokybės ženklu. Tai trejų tipų staklės ir keturių tipų dalijamieji stalai.

NUOTRAUKOJE: prie konstruojamų naujų staklių gamos maketų (iš kalrės) inžinieriai-konstruktoriai A. Gilytė, L. Luckus ir R. Juškevičius. A. Saballausko nuotr. (ELTA)

KOLEKTYVINIS
DARBAS

Pokalbį tęsia skaitytojas

Kai mokykloje pasibaigdavo pamokos, keturios likmetis Saulius visada pasiūlydavo padėti motinai, kuri dirbo mokykloje valytoja. Saulius atrodė plaudavo grindis, šluostydavo dulkes, laistydavo gėles. O juk daugelis šito amžiaus vaikų gėdijasi „moteriško“ darbo, veržiasi į aikštelę spardyti kamuolius.

Kartą išsikalbėjau su jo mama, gal ji žino kokių vaikų auklėjimo paslaptį, kad toks geras jos Saulius.

— Nuo mažų dienų jis jauktus, vis gaili mane, padeda, — atsakė ji.

Pasiskėjau, kad ir kiti du vaikai tokie pat darbštūs, rūpestingi. Parėjęs iš darbo tėvas niekada tuščiai neleidžia laiko, vis ką nors „meistravoja“, taisy, tvarko. Ir su nūs vis su juo kartu. Ką nors drožia, kuria. Aną žiemą labai gražias spinteles virtuvėje „sumeistravo“, o pavasarį visi inkilai buvo užsiėmę. Ir padarė ne bet kokius, o dailiai išdrožinėtus. Šeimoje nei barnių, nei gintų. Vaikai žino visus namų

rūpesčius, bėdas, džiaugsmus ir jais gyvena kartu su tėvais. Kažkodėl šios šeimos vaikai patys linksta ten, kur gera ir žviesu. Į jokią kompaniją, kurios slampinėja po gatves arba ramsto koridorių sienas, jų neįtraukia. „Nežinau, bet su jais man nuobodu“. — labai paprastai paaiškino tas pats Saulius. „Su jais nuobodu“, — ar tai

būtų gerai išgręžta pieva, kad dirvoje neliktų nė vienos varpos. O per bulviakas, kad rūpestingai būtų nukastos bulvės. Nereikėjo vaikams sakyti pamokslų, pernelgį įsakinėti. Jie patys dirbo, kiek tik leido jėgos. Darbu vaikai buvo mokomi sąžiningumo.

Bet dabar šitė žemdirbių išauginti darbštūs vaikai at-

patirtis.

Galbūt todėl ne vieną šeimą, auklėjančią vaikus, dar išlinka nesėkmė. Vaikai, matydami po darbo besilsinčius, pramogaujančius tėvus, išmoksta tik „ilsėtis“, neturi jokio mėgiamo užsiėmimo, joks darbas jų neuždega, nepagauna, nes tėvai neturėjo kada ir nemokėjo jų kuo nors sudominti. Gal todėl dar ne-

Tėvai nepabijoję, kad mergaitė pergyvens. Vaikui tai buvo proga susimąstyti. Dabar ta mergaitė jau suaugusi ir su tuo pačiu reiklumu auklėja jau savo vaikus.

Ar nereikėtų mums dažniau kreiptis į liaudies sukaupias tradicijas vaikų auklėjime?

Menas liaudies kūrybą laiko savo neišsenkančiu šaltiniu, o kaip su liaudies pedagogika? Juk tiek darbštų, pasiaukojančių, drąsių, valingų žmonių išaugino valstietės motinos, žemdirbiai, darbininkai, nežinantys apie jokių pedagogikos mokslus. Kokie motinų, tėvų bruožai mus labiausiai žavėjo? Tai moralinis tvirtumas, dvasinis tyrumas. Šiais bruožais jie mus auklėjo. Mes, vaikai, gyvenome su jais kartu tuo amžinu darbo nerimu. Džiaugėmės kartu su jais užbaigta šienapjūte, ruošėmės jėvų pūtei. Kartu su jais skubėjome nurauti runkelius, pergyvenome, kad jų neužkluptų šalnos. Tai buvo ir mūsų, vaikų, rūpesčiai. Jie mokė mus pareigos ir atsakomybės jausmo.

Kuo žavi mokytojus ir tėvus garsaus pedagogo V. Suchomlinskio mokyklos auklėjimo metodai? Tai artumu gamtai, liaudies auklėjimo iššakomis, amžinai gyvybingomis liaudies tradicijomis. Mokykla žavi lyg krikštolas skaidriais doroviniais pricipais, tvirtu, atkakliu tikėjimu žmogumi, jo geriausiomis savybėmis. Tai ir yra auklėjimo pagrindų pagrindas.

M. Vidūnienė

**SOCIALISTINĖS
SALYS**

BERLYNAS. 100-ajį „Atlantik“ tipo tralerį perdavė tarybinėms užsakovoms Stralundo miesto laivų statytojai. Per trisdešimt metų Stralundo laivų statykloje pastatyta pagal TSRS užsakymus daugiau kaip tūkstantis įvairių tipų laivų.

BUDAPESTAS. Vengrijoje vyksta miestų ir kaimų tvarkymo sąjūdis, gyventojai padeda statyti naujas mokyklas ir vaikų daržėlius, įveisti parkus ir skverus. Praėjusiais metais visuomeniniais pagrindais šalyje buvo atlikta darbų už 3 milijardus forintų.

VARSUVA. Kiekvienais metais dešimtys tūkstančių Lenkijos dirbančiųjų pagerina savo butų sąlygas. 1971—1978 metais pastatyta 2 milijonai naujų butų. Per likusius dvejus šio penkmečio metus įkurtuves atšvės dar beveik 700 tūkstančių šeimų. Visose vaivadijose sukurtas platus namų statybos kombinatų tinklas. 1970 metais šalyje jų buvo 26, o šiuo metu — beveik 170.

SOFIJA. Nuo Preslavo miesto gamyklos konvejerio nuvažiavo pirmasis bulgariškas mikroautobusas. Juo galima pervežti 16 keleivių. Mikroautobuso variklio galimumas — 80 arklio jėgų.

(TASS-ELTA)

Nepamirškime liaudies pedagogikos

ne patys laikliausi žodžiai apibūdinti tiems, kurie iš neturėjimo ką veikti trina mišio skvere? „Nuobodu būti be darbo“, — pasakys kiekvienas žemdirbis nuo mažens įpratęs savo dienas įprasminėti darbu.

Daugelis dabartinių miesto žmonių — žemdirbių vaikai, atėję iš kaimo. Jūs auklėti jų tėvams buvo žymiai paprasčiau. Padėjo darbas, kurį jie patys dirbo ir mokė jo nuo mažumės savo vaikus. Žemdirbis visur buvo kartu su savo vaikais, žiūrėjo, kad

ėjo į miestą. Jie sąžiningai, kaip mokė juos tėvai, dirba įstaigoje, gamykloje, kontoroje, bet jų darbo nebemato jų vaikai. Jie nebeturi tokios galimybės, kaip jų tėvai, savo paties asmeniniu pavyzdžiu darbe auklėti savo atžalų. Vaikas dabar savo tėvus dažniausiai mato besilsinčius. Vakaraus prie televizoriaus sėdintis tėvelis ir vaikui neįkvepia darbingos nuotaikos.

Be to, šitie tėveliai — pirmoji žemdirbių karta mieste. Jie dar neturi sukaupę patyrimo. Kai auklėjame savo vaikus, mes neretai prisimename, kaip auklėjo mus kadaise mūsų tėvai. Tačiau savo tėvų valstietiškus metodus pasinaudoti negalime, nes nebėra tokių sąlygų. O kaip miesto gyvenimo sąlygomis, mažai kartu būnant su vaikais išmokyti jų darbštumo? Dar tik pirmieji atradimai, dar tik pirmosios žemdirbių kartos, gyvenančios mieste,

retai pamatysį paauglius ir jaunuolius be tikslo slampinėjančius gatvėse, nes jie „neturi ką veikti“.

Gerėja mūsų gyvenimas, kasmet vis gražesniais baldais puošiasi mūsų butai, nebeliko rūpesčių dėl duonos, drabužių. Tačiau materialinė gerovė turi ir neigiamų pusių, kaip nebūtų keista, vaikų auklėjimą daro žymiai sudėtingesniu. Vaikai jau ne visada moka gerbti kitų darbą, saugoti kitų padarytą daiktą. Viena darbininkė pasakojo, jog kartą jos dukterė parsinešusi su šaknimis išrautų gėlių. Paaikėjo, kad mokytoja liepusi vaikams atnešti gėlių mokyklos darželiui, ir mergaitė išrovusi jas iš gatvės gėlyno.

— Tuoj pat eik, pasodink į tą pačią vietą. Ir nepamiršk, palaistyti, — liepė tėvai.

Mergaitė apsipylė ašaromis, tačiau gėles pasodino ir palaistė.

Paruoškime energetinį ūkį žiemos laikotarpiui

Artėjant rudens — žiemos laikotarpiui, trumpėjanti diena, atšalantys orai reikalauja papildomo elektros energijos sunaudojimo. Tai, savo ruožtu, energetinei sistemai sudaro papildomus rūpesčius ir sunkumus.

Gamykloms, organizacijoms, ūklams šiame laikotarpyje elektros energijos sunaudojimas bus ribojamas. Tą įpareigoja atlikti TSKP CK bei Tarybinės vyriausybės priimti atitinkami dokumentai. Duoto elektros energijos sunaudojimo limitas viršijimas bus griežtai kontroliuojamas. Vartotojams viršius elektros sunaudojimo limitą bus priverstinai ribojamas energijos sunaudojimas. Už sunaudotą energiją virš limito bus taikomas padidintas mokestis. Didinant įstaigų — organizacijų atsakomybę už keliamą reikavimą pažeidimą per 1979 m. IV ketvirtį ir 1980 m. I ketvirtį įvestas padidintas tarifinis mokestis už elektrinio galios viršijimą. Šis mokestis turės įtakos išlaidoms produkcijos savikainai. Ypač svarbus dėsnių skiriamas elektros energijos taupymui. Praėjusios žiemos patirtis bei tikrinimo metu rasta padėklis byloja, jog įstaigose, organizacijose dar neviskas padaryta ir daroma, kad elektros ūkis tarnautų patikimai, nebūtų šioje srityje neuklėsumo reiškiniai. Kelia susirūpinimą žinybinių katilinių techninė būklė, jų natūlos. Visų šių katilinių sienos, lubos, langai padengti suodžių sluoksniu. Baltintojo ar valytojo nematė eile metų, o gal nuo pastatymo datos. Ką bekalbėti apie kultūringas darbo sąlygas. Elektros apšvietimas jungtas ištiesiara. Stokiant apšvietimo, didinamas lempų galtingumas, komplektuojami hermetizmo tipo šviestuvai, bereikalingai naudojama elektros ene-

gija. Nereti atvejai, kada netvarkingos vandenį praleidžiančios krosnys nepajėgia apšildyti patalpų. Silumos nepritekliai papildyti griežiamasi elektrinių šildymo prietaisų. Vienoje Anykščių miesto įstaigoje, atvėsus orams, buvo pasitelkti elektriniai šildymo prietaisai. Todėl įvadiname apskaitos skyde atsirado liepsnos kamuo-ly, ir pastatas keletai dienų neteko elektros energijos. Šis faktas byloja, kad elektros ūkis turi ribotas galimybes, o jį perkrovus neišvengiama avarija. Neleistinai klaidinga nuomonė ty ūkių vadovų, kurie galvoja, kad apsirūpinus pakankamu kiekiu elektrinių kaloriferių bei kitų šilumą generuojančių elektros įrengimų, patalpos pakankamai paruoštos vėsiam laikotarpiui. Reikiamai nesutvarkius aplaužytų ir nesandarinių durų, langų, langų, nelizoliavus lubų, pastato neu-

į lauką veržiasi šiltas oras, pasikeičia su šiluma vietomis, tai tik elektros energijos poreikiojimas ir energetiniam ūkiui būdingas nuostolis, normalios energijos tiekimo trikdymas. Nevisur dar tinkamai žiemai paruoštos ir apšildytos vandentekio sistemos. Nevisur dar įrengta ir veikia prie vandens bokštų automatinio valdymo prietaisai vandens lygio reguliavimui. Todėl žiemos laikotarpiu prie šių bokštų reikės papildomai padidinti

Ciurkšlėmis besiveržiantis vanduo būvoja, kad da per kalingai ir nešeimininkiškai naudojamas ne tik gėlas vanduo, bet ir elektros energija. Neišspręstu problemų yra ir daugiau. Todėl pats laikas šeiminko akimis peržiūrėti visą energetinį ūkį, neaukiant nurodymų, kad artėjan- tis žiemos laikotarpis neužkluptų nepasiruošus.

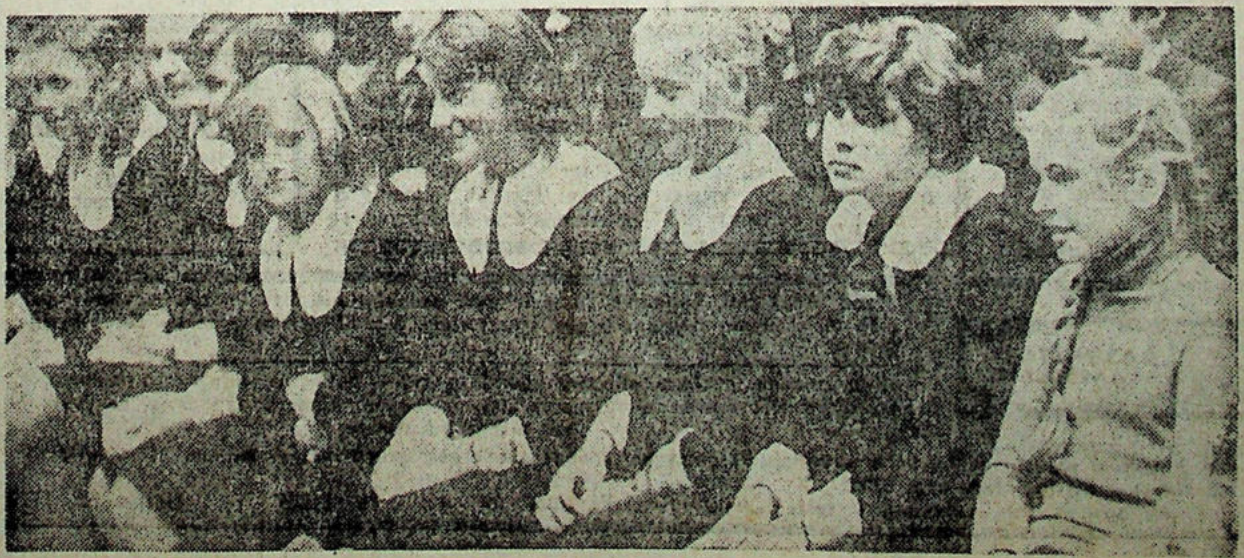
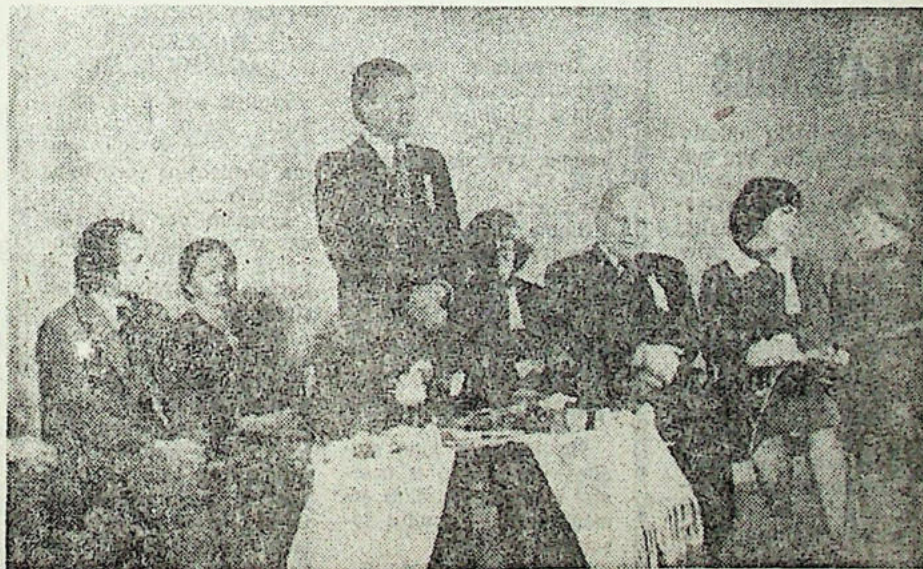
A. Bagdonas
Anykščių elektros
realizavimo poskyrio
inspektorius

Renginy's Tarptautiniams vaikų metams

Šiais metais rajone vyksta nemažai kultūrinių masinių renginių, skirtų Tarptautiniams vaikų metams. Nesenai šiems metams pažymėti buvo skirta rajoninė knygos sven-tė. Su Anykščių miesto moksleiviais Kultūros rūmuose susitiko vaikų literatūros rašytojai, leidyk-lų darbuotojai.

Nuotraukose: mintimis dolinasi poetas Marijnas Vainilaitis; kam iš salėje sėdintų neįdomu pasiklausyti atvykusių į svečius populiarių rašytojų ir poetų žodžių.

Vyt. Bagdono nuotraukos

KELIAI. MAŠINOS. ŽMONĖS

Visos transporto priemonės turi būti tvarkingos

Rudenį, kada intensyviau naudojamas kinkomasis transportas, ypač vakaro metu, padaugėja mechaninių transporto priemonių užvažiavimų ant arklinių vežimų. Vien rugsėjo mėn. respublikoje dėl to įvyko 11 eismo nelaimių, kurių metu 2 žmonės žuvo ir 15 buvo sužeisti. Šios rūšies eismo nelaimės įvyksta todėl, kad daugelyje ūkių leidžiamos naudoti netvarkingos kinkomojo transporto priemonės: vežimai užpakalinėje dalyje neturi atšvaitų, priekyje — žibintų. Be to, daug kur dar pildomi vežimų nėra nustatyto pavyzdžio numerinių ženklų. Neseniai LTSR Vidaus reikalų ministerijos nurodymu rajono keliuose buvo organizuotas reidas, kurio tikslas — išaiškinti, ar arklinių vežimų važnyčiuotojai laikosi eismo taisyklių reikalavimų, ar visos kinkomojo transporto priemonės aprūpintos atšvaitais ir apšvietimo priemonėmis, numeriniais ženklais. Reido rezultatai nedžiuginantys. Tik per vieną vakarą buvo sustabdyti 27 arkliniai vežimai, kurie nebuvo aprūpinti atšvaitais ir žibintais. Ypač daug šios rūšies eismo taisyklių pažeidėjų išaiškinta „Aušros“ ir „Gintaro“ kolonijose. Beveik visų sulai-

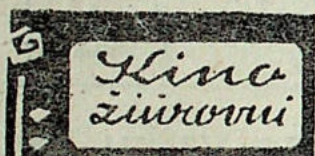
kytųjų eismo taisyklių pažeidėjų pasiaiškinimai vienodi: nežinojo, kad atšvaitai ir žibintai būtini, ūkyje jų nėra ir t. t.

Anksčiau ūkių vadovai pamatuotai skųsdavosi, kad perduotuose trūksta atšvaitų ir „Siksnosparnio“ tipo žibintų. Dabar jų užtektinai. Bet arkliniai vežimai daug kur jais vis tiek neaprepijami. Atrodo, kad dar ne visi supranta, kokį pavojų statomas žmogus, jei jis leidžiamas intensyvaus eismo kelių vežimu be žibinto ir atšvaitų. Nakties metu, ypač lyjant, esant rūkui, prasiplėskiant automobiliams, jų vairuotojai dažnai laiku nepastebi važiuojančio vežimo ir įvyksta avarijos, žūsta arba sužalojami žmonės, užimušami arkliai ir t. t. Įvykus tokiai avarijai kaltė tenka tiems, kurie naudoja neparuoštus pagal eismo taisyklių reikalavimus vežimus ir tiems, kas juos leidžia naudoti. Visiems, kas naudoja kinkomojo transporto priemonėmis, pravarstu

įsaldėmė, kad už netvarkingą, be nustatytų apšvietimo priemonių vežimų naudojimą jie bus baudžiami kaip eismo taisyklių pažeidėjai.

Kai kas samprotuoja, kad, girdi, visą amžių naudojomės arkliniu transportu be jokių apšvietimo išmonių ir nleko blogo neatsitikdavo. Tai neteisinga nuomonė. Anksčiau kelyje sutikdavai tik vieną kitą automobilį, o dabar jie, ypač prieblandos ir vakaro valandomis, važiuoja beveik nenutrūkstamu srautu. Ir bet kokia transporto priemonė, tame tarpe ir arklinis vežimas, jei jis neturi apšvietimo priemonių, sudaro neabejotiną avarijos pavojų. Ūkių vadovai, neaprepię vežimų atšvaitais ir žibintais, stato pavojų žmonėms. Reikia nedelsiant visus vežimus aprūpinti žibintais ir atšvaitais. Bet koks aplaidumas ir nerūpestingumas gali kainuoti žmogui sveikatą ar gyvybę.

A. Puzinas,
P. Sniukšta,
N. Antanaitis

„LEDI KAROLINA LEM“

Angli-italų gamybos melodrama su visais šiam žanrui būdingais elementais: didžiule emocija, įtampa, ryškiais charakteriais. Čia nestingia romantikos ir tapybiško grožio. Siame filme daug kas paremta tikrais faktais iš Bairono gyvenimo, tačiau filme tai perteikta ne visai autobiografiškai ir negalima sakyti, kad tai filmas apie Baironą.

„NAUJOJE VIETOJE“

Šio Maskvos kino studijos filmo, kaip ir neseniai matyto „Pėdsakas žemėje“ tema — gamtos apsauga.

Gamtos apsaugos inspektorius Sergejus Bajovas atvažiuoja dirbti į naują vietą. Greit jis sužino, kad čia gamtos apsaugos reikalai tvarkomi tik ponierių, o iš tikrųjų tai la niekas nesirūpi, ir netgi patys atskirai dirbuotojai, kaip pavyzdžiui, pats artėlis pirmininkas Felisovas už-

siima brakonieriauvimą. Susidaro konfliktinė situacija, kurią dar paastrina Bajovo meilė Felisovo išrinktajai Anai.

Bajovo vaidmenyje — Jurijus Nazarovas, Anos — Zana Prochorenko.

„DU ŽMONĖS NAUJAME NAME“

Filmas apie devyniolikmečių meilę, pirmuosius vedybino gyvenimo metus, pirmuosius dorovinius išbandymus.

Sergejus dar labai jaunas ir neryžtingas šeimos galva, per daug kuklus, o kartais ir be reikalo principingas.

Nelė dirba „Inturiste“ vertėja. Ji graži, miela. Ja visi gėrįsi, visi myli, ir ji greit pajunta nepasitenkinimą Sergejumi. Tuo labiau, kad sutinka žmogų, turintį, kaip tik tokių savybių, kurių trūksta jos vyrui. Jis — laikantis likimo savo rankose, ryžtingas, savim pasitikintis. Jau pirmame pasimatyme jis pareiškia Nelėi: „Tu būsi mano žmona“.

Nelengva buvo Nelėi išspręsti sunkią moralinę problemą, tuo labiau, kad jos Sergejus visai pasimetė.

Pagrindinius vaidmenis atlieka Marija Solomina ir Aleksandras Abdolovas.

UŽSIENYJE

Į Kubą mokyti vidurinėje mokykloje iš Kongo Liaudies Respublikos atvyko maždaug 600 berniukų ir mergaičių. Iš viso Kuboje veikia 60 mokyklų, kuriose mokosi tūkstančiai vaikų iš Angolos, Mozambiko, Etiopijos, Kongo, Nikaragvos ir Namibijos.

Venesuela atidėjo susitarimo su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis dėl mokslinio-techninio bendradarbiavimo pasirašymą. Kaip pranešė oficialus respublikos prezidento Luiso Erosas atstovas, valstybės vadovas priėmė šį nutarimą dėl to, kad Amerika didina savo karinį aktyvumą Karibų jūroje.

Grupė Salvadora karininkų, vadovaujama pulkininko Antonijo Machano, armijos dalių remiama, nuvertė diktatorių Romerą ir paėmė valdžią į savo rankas. Romeras Gvatemalos karo lėktuvu pabėgo į užsienį.

Visuomeninės organizacijos — Tarptautinės Indėnų sutarčių sudarymo klausimų tarybos — duomenimis, nuo 75 iki 90 procentų Indėnų rezervacijų gyventojų neturi darbo. Dirbančių Indėnų darbo užmokeskis 3–5 kartus mažesnis negu baltųjų amerikiečių. 75 procentai Indėnų nuolat pusbadžiauja ir todėl

MARYTEI STRAGIENEI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai seseriai, reiškiamė nuoširdžią užuojautą.
Bendradarbiai

Mirus JUOZUI MILISKEVICIUI, gilaus liūdesio valandą, reiškiamė nuoširdžią užuojautą velionio žmonai VLADAI ir artimiesiems.
Troškūnu girlninkijos dirbantieji

Nuoširdžiai užlauciamė PRANĄ MAZEIKĮ, mirus mylimam tėveliui.
Diečiai, Karkalai, Sauliai, Sinlakovai, Žibai

Nuoširdžiai užlauciamė ROZALIĄ ZIKORIENĘ dėl jos mylimo brolio mirties.
Anykščių miesto Ramybės gatvės namo Nr. 5 II-os laiptinės gyventojai

JANINAI
ELJEVIENEI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamyteli, reiškiamė nuoširdžią užuojautą.
„Atėities“ kolonko Sterkonijų fermas darbuotojai

dažnai serga.

Kaip parodė Nacionalinės dirbančių moterų reikalų komisijos atlikto tyrimo rezultatai, šiuo metu 33 milijonai, arba 80 procentų visų dirbančių Amerikos moterų už vienodą su vyrais darbą gauna perpus mažesnę darbo užmokeskį.

(TASS-ELTA)

Redaktorius
ST. VINCIONAS

Reikalinga

Anykščių dujų ūkio eksploatavimo kontrolei reikalingi vairuotojai.

Dėl darbo sąlygų kreiptis šiuo adresu: Anykščiai, Ubagevičiaus 11 arba skambinti telefonu 5-12-85.

Viršlininkas

Reikalauja

Nuoširdžiai dėkojame Anykščių autokelių valdybai Svėdasų kolūkio valdybai Svėdasų vidurinės mokyklos XIa klasės mokiniams ir vadovui, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums sunkią valandą, laidojant mylimą mamytę Elena Mikucionienę.
Vaikai

VALENTUI STRAZDUI
Liūdesio valandą, fračiškai mirus mylimam tėteliui, nuoširdžiai užuojautą reiškia
„Anykščių šliello“ kolonko valdyba ir mechanizatoriai

HENRIKUI KIRVELAI
Netekus brangiausio žmogaus — mamytės, reiškiamė nuoširdžią užuojautą.
Iš mergės KSV-2 DVO-6 darbuotojų kolektyvas

BRONIUI BAGDONUI
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Ju. liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui.
Anykščių autokelių valdybos Svėdasų kolonko taisyimo punkt dirbantieji

NEKLAUŽADOS

Kadangi Anykščių miesto Ubagevičiaus gatvė yra palyginti siaura, o eismas ja gana intensyvus, jos atkarpoje nuo P. Cvirkos iki Sallio gatvės transporto priemonės sustoti draudžiama. Apie tai byloja ir pastatyti atitinkami kelių ženklai. Deja, Anykščių dujų ūkio eksploatavimo kontoros vairuotojai, matyt, išlikinę, kad draudžiantieji ženklai jiems negalioja. Per dienos dienas šioje gatvės atkarpoje stovi minėtos kontoros automobiliai. Jie užgriozdina siaurą gatvę, trukdo transporto ir net pėsčiųjų eismą, nes dažnai pastatomi ir ant šaligatvių.

Reikia tikėtis, kad rajono VRS autoinspekcija pačiu artimiausiu laiku išmokys Dujų ūkio eksploatavimo kontoros vairuotojus pažinti draudžiančiuosius ženklus ir jų laikytis.

A. Variakojis

Rinko Panevėžio spaustuovės Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuovė, J. Janonio 31. Spausdina rotacine mašina. Indeksas 67352. Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir 11267. Užsak. Nr. 1719.

67262 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiško ir žemės ūkio skyrių 5-14-83.

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникияйского районного комитета КП Литвы и Аникияйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке).

«Kolektyvinis darbas» («Kolektyvinis darbas») — organ Aukštaitijos rajoninio komiteto KP Lietuvos ir Aukštaitijos rajoninio Tarybos liaudies deputatų (lietuvių kalba).